

være Tilfælde, hvor det er vanskeligt at faa Jord, og jeg hørte godt før den ærede Ordfører (N. Pedersen) udtalte, at de foreliggende Kort viste, at Sogneraadene mange Steder have udtalt, at det var vanskeligt at faa Jord. Dersom imidlertid den ærede Ordfører rigtig havde set Besvarelsen af Sogneraadenes Spørgsmaal, vilde han have opdaget, at i mange af disse Tilfælde have Sogneraadene gjort en Ekstrabemærkning, som gaar ud paa, at det er vanskeligt at faa Jord, fordi Landarbejderne ingen Penge have at give for den, men hvor der kun er dette i Vejen, vil jo denne Lov borttrydde denne Hindring. Jeg indrømmer, at der jo nok alligevel kan blive Tilfælde, hvor det er vanskeligt at faa Jord, og da navnlig i de Tilfælde, hvor der er faare lidt Jord i privat Eje, men en enkelt Mand omtrent ejer det hele. Men selv der kan let det Forhold indtræde, som den højtærede Minister for et Øjeblik siden omtalte, at vi i enkelte af disse Kommuner ikke kunne finde offentlig Jord, og saa er der jo intet at gøre. Men selv om der er offentlig Jord at finde, er jeg ikke enig med den ærede sidste Taler i, at Husmanden vil gaa paa Kimpinden og tage den dyre Jord. Nej, jeg tror, at Husmanden bliver bange for at lade Jord ekspropriere. Jeg tror, de fleste Husmand — eller Indbyggere er det jo, der bliver Tale om — ville være bange for at gaa ud paa ghygende Grund, idet de først ikke vide, om de faa Jord, og dernæst ikke vide, til hvilken Pris de faa den. Er der en Kommune, hvor der ikke er Jord at faa, er jeg tilbøjelig til at tro, at den Landarbejder, som har Haab om at kunne faa Jord, hellere vil gaa til en anden Kommune, hvor der er Udbyg til at faa Jord, end han vil lade ekspropriere. Her ved han nemlig, at han faar Jord, men i den Kommune, hvor han ved, at der skal eksproprieres, staar han ogsaa i den Henseende paa det uvisse. Nu blev der sagt: ja, men saa gaar Arbejdsraften bort derfra. Saa ere Forholdene saadanne i en Kommune, at ingen vil hjælpe Landarbejderne til at faa Jord, har Kommunen virkelig ikke fortjent bedre, end at Arbejdsraften gaar fra den, men jeg tror, at i de allerfleste Tilfælde, hvor der er Trang til Huslodder, vil der nok paa en eller anden Maade aabne sig Udvej for at faa Jord. Altsaa, min første Indvending er

denne, at jeg tror, Ekspropriationsbestemmelsen i næsten intet Tilfælde kommer til at gøre Landarbejderen Gavn. Min næste Indvending mod Bibeholdelse af denne Bestemmelse er, at saa sende vi Lovforslaget op i det andet Ting, med den højtærede Minister, men ikke med fuld Tilslutning fra hans Side. Ministeren har jo sluttet sig til os paa alle Hovedspørgsmaal; kun her paa et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører erklærer ikke var noget Hovedspørgsmaal, staar han med afvigende Mening. Jeg spørger Dem da, om det er til Fordel for os at sende Lovforslaget op i det andet Ting under disse Bilkar. Jeg tror det i hvert Fald ikke, og derfor har jeg taget Ordet for at anmode saa mange som muligt her i Tinget om at stemme for Ministerens Forslag. Jeg ved nok, det kan være lidt ejendommeligt, at vi her stemme modsat af vor Afstemning ved 2den Behandling, men jeg mener, at det kan forsvares, efter at vi have hørt den højtærede Landbrugsministers Stilling. Det maa jo staa klart for os, at for saa vidt vi betragte det som et Hovedpunkt — hvad den ærede Ordfører jo ikke gjorde — saa vi ikke Bestemmelsen gennemført — det kunne vi være sikre paa — naar Ministeren staar stik imod, og saa naa vi ikke det, som det ærede Medlem for Svov (P. Christensen) ønskede sig, nemlig, at Loven ikke mere kommer til os, hvad ogsaa jeg ønsker. Og naar det ikke er et Hovedpunkt — og Meningen hermed maa jo være, at det er noget, man ikke i sidste Instans vil fastholde, saaledes at Loven bliver afhængig deraf — saa forstaar jeg ikke, at vi have Fordel af at vedtage den nu. Derfor anmoder jeg ærede Medlemmer, som ikke mene, at denne Bestemmelse har nogen særlig Betydning for Landarbejderne, men derimod kunne forstaa, at dens Bibeholdelse kan faa særlig Betydning for Lovens fremtidige Stæbne, om at stemme mod Ekspropriationsbestemmelsen, naaget nogle af dem maaste have stemt for den ved 2den Behandling. Hvis vi saa stemt Ministerens Indbring ind, altsaa Ekspropriationen ud, sende vi Lovforslaget Herta med Ministerens Tilslutning, saa vidt jeg har forstaaet det, og saa er det mit Haab, at det nok skal lykkes for den højtærede Minister at faa det gennemført i det andet Ting i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Dag. Kan det ske, tror